

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Cdo/154/2020
Identifikačné číslo spisu:	2216205842
Dátum vydania rozhodnutia:	26.08.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2216205842.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu J.. Q. K., bývajúceho v F. B., K. V. XXXX/X, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária Marko, s. r. o., so sídlom v Bernolákove, Gróbska 19, IČO: 36 860 646, proti žalovaným 1/ obci Veľké Dvorníky, so sídlom vo Veľkých Dvorníkoch, Hlavná 190/16, IČO: 00 305 375, zastúpenej spoločnosťou Mgr. Eva Gulyášová - Advokátska kancelária, s. r. o., so sídlom v Dunajskej Strede, Alžbetínske námestie 328, IČO: 47 251 166, 2/ EKOM PLUS, s. r. o., so sídlom v Dunajskej Strede, Kračanská cesta 785/41, IČO: 36 236 403, zastúpenej advokátskou kanceláriou zselinszky s. r. o., so sídlom v Bratislave, Laurinská 3, IČO: 36 869 007, o určenie neplatnosti právneho úkonu, vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 15 C 56/2016, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 9. októbra 2019 sp. zn. 10 Co 93/2018, takto

rozhodol:

Dovolenie odmieta.

Žalovaným 1/ a 2/ p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Dunajská Streda (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 15 C 56/2016-122 z 12. júla 2017 žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu - kúpnej zmluvy zo dňa 23. apríla 2013 uzavretej medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ zamietol. Výslovil, že žalovaní 1/ a 2/ majú právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca s poukazom na § 40a a § 41 Občianskeho zákonníka sa nemôže s úspechom domáhať určenia relatívnej neplatnosti celej kúpnej zmluvy, ktorou došlo k prevodu spoluvlastníckych podielov zo žalovaného 1/ na žalovaného 2/, pokiaľ žalobca v čase ich uzavretia nebol ich spoluvlastníkom. Dôvod neplatnosti sa vzťahoval len na časť kúpnej zmluvy, ktorou žalobca nebol dotknutý a ktorú bolo možné oddeliť od ostatného obsahu zmluvy, a to aj vzhľadom na možnosť určiť kúpnu cenu nielen všetkých nehnuteľností ako celku, ale aj jednotlivých parciel tvoriacich predmet kúpnej zmluvy na základe článku 3 a to na základe znaleckého posudku č. 5/2013 vypracovaného J.. P. E.R.. Konštatoval, že žalobca nie je vecne legitimovaný na domáhanie sa relatívnej neplatnosti tej časti kúpnej zmluvy, ktorá sa netýkala jeho predkupného práva k

spoluvlastníckym podielom. S poukazom na ustanovenie § 137 písm. c) Civilného sporového poriadku konštatoval, že žalobca nemal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, a to z dôvodu, že aj keby súd žalobe vyhovel, stav zápisu v katastri nehnuteľností by už nemohol reagovať na vyhovujúci rozsudok, keďže žalobca prišiel o svoje spoluvlastnícke podiely k pozemkom z vlastného rozhodnutia v rámci projektu pozemkových úprav. Z týchto dôvodov žalobu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku účinného od 1. júla 2016 v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“).

2. Krajský súd v Trnave (ďalej aj „odvolací súd“) na základe podaného odvolania žalobcom rozsudkom z 9. októbra 2019 sp. zn. 10 Co 93/2018 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Výslovil, že žalovaní 1/ a 2/ majú proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie v otázke nepreukázania naliehavého právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, ako aj nedostatku aktívnej legitimácie žalobcu. Dodal, že uplatnené odvolacie dôvody neboli spôsobilé spochybniť správnosť skutkových a právnych záverov, a preto odvolanie žalobcu nepovažoval za opodstatnené. Napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil v súlade s ustanovením § 387 ods. 1, 2 CSP.

O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, ktoré odôvodnil ustanoveniami § 421 ods. 1 písm. a) a § 421 ods. 1 písm. c) CSP. Namietal, že dôvodom absolútnej neplatnosti zmluvy je porušenie povinnosti žalovaného 1/ uverejňovať zmluvy na webstránke. Ďalej namietal porušenie predkupného práva, ako aj neadekvátnosť hodnoty nehnuteľností z dôvodu, že v súčasnosti sa na pozemkoch realizuje individuálna bytová výstavba. Trval na tom, že žalobca je aktívne legitimovaný v spore, ako aj, že na požadovanom určení je daný naliehavý právny záujem, lebo v prípade absolútnej neplatnosti právnych úkonov sa ochrana môže domáhať ktokoľvek. Podotkol, že bol podielovým spoluvlastníkom spolu so žalovaným 1/ na pozemku, ktorý bol predmetom prevodu na žalovaného 2/. Navrhol zrušiť rozhodnutia súdov nižších inštancií a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaný 1/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že ho považuje za zmätočné a neprípustné. Poukázal na to, že dovolacie dôvody nie sú zákonným spôsobom vymedzené, a preto navrhol dovolanie odmietnuť.

5. Žalovaný 2/ v písomnom vyjadrení k dovolaniu poukázal na skutkové okolnosti danej veci. Dovolanie považoval za zjavne nedôvodné, a preto ho navrhol odmietnuť ako neprípustné, resp. zamietnuť ako nedôvodné.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ resp. „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) pri skúmaní podmienok dovolacieho konania zistil, že dovolanie žalobcu bolo podané oneskorene.

7. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

8. Podľa § 438 ods. 1 CSP na konanie na dovolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 121 ods. 3, 5 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, to platí aj vtedy, ak je

podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že dovolaním napadnuté rozhodnutie, t. j. rozsudok Krajského súdu v Trnave z 9. októbra 2019 sp. zn. 10 Co 93/2018, bol doručený žalobcovi dňa 2. januára 2020 (č. l. 186 spisu). Zákonná dvojmesačná lehota začala plynúť dňom 2. januára 2020 a uplynula 2. marca 2020 (pondelok - riadny pracovný deň). Dovolanie žalobcu bolo podané 13. marca 2020 (čl. 195 spisu) prostredníctvom poštovej prepravy. V spore nebolo vydané opravné uznesenie, a preto neprípadá do úvahy použitie ustanovenia § 427 ods. 1 (veta druhá) CSP.

11. Z tohto dôvodu dovolací súd odmietol dovolanie žalobcu v súlade s ustanovením § 447 písm. a) CSP, lebo bolo podané oneskorene. Dovolacie dôvody, ani vecnú správnosť napadnutých rozhodnutí neposudzoval.

12. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP, tak žalovaným 1/ a 2/ priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcovi, s tým, že o ich výške rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

13. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.